

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

BARNVÄNNEN

N:o 3
Den 18 Jan.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet
Redaktion: ANNA och J. B. GAUFFIN.

37 årg.
1920

Jesus döpes.

Matt. 3: 13—17.

en tiden i Jesu liv var nu kommen, då han skulle lämna sitt lugna, undangömda liv i Nasaret och börja sin verksamhet såsom vår och hela världens frälsare. Tecknet till hans framträdande var Johannes predikan och dop vid Jordan och den väckelse, som därigenom uppstod bland folket.

Jesus kommer såsom en enkel pilgrim till Johannes och begär att bliva döpt av honom. Men denne ville hindra honom och sade: "Jag behövde döpas av dig och du kommer till mig!"

Våra bibliska berättelser omtala ej, att Jesus och Johannes förut sammanträffat. Men Johannes ord giva vid handen, att de kände varandra. Och skulle ej dessa heliga män, vilkas livsmål skulle bliva Israels frälsning, icke hava träffats under deras ynglingaår? Jo, förvisso. Någon gång hade väl Jesus besökt sina anförvanter i prästhuset i Hebron, och en annan gång hade väl Johannes vandrat upp till det lilla idylliska Nasaret för att träffa sina släktingar i timmermannen Josefs hem. Vid de samtal, som fördes vid dessa tillfällen, hade Johannes lärt känna Jesus som en vis och helig man med vida djupare insikter i Guds planer för världens frälsning, än dem han själv ägde. Därav förstå vi hans ord: "Jag behövde döpas av dig, och du kommer till mig!"

Men av andra Johannes ord veta vi, att han ännu icke kände honom

såsom Guds Son och världens frälsare. Det var först efter Jesu dop Johannes kände honom såsom den utvalde frälsaren och Gudstjänaren.

På Johannes vägran att döpa Jesus svarar frälsaren: "Låt det nu så ske: ty det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet." Inför dessa Jesu ord böjer sig Johannes och verkställer döpelseakten.

Men då Jesus blivit döpt och åter stigit upp på Jordans strand, böjer han sig ned i bön — en bön så mäktig, att himmelen öppnas, och Johannes ser Guds Ande sänka sig ned över Jesus, och han hör Guds röst tala från himmelen: "Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag."

Här se vi, av vilken utomordentlig betydelse lydningen för Gud innebär. Här får Johannes se och höra detta underbara, som skedde vid Jesu dop och får full förvisning om vem Jesus är. Och Jesus själv får motaga Anden utan mått och mottaga Fadrens vittnesbörd om sonskap och Guds välbehag. Detta var ett härligt betyg över Jesu barndoms- och ungdomsliv.

Så var då Jesus genom dopet och de stora händelser, som därvid tilldrog sig, invigd till att börja sitt verk bland människorna till deras frälsning, och Johannes fick nu kraft att fortsätta

sitt verk. Den Gudsuppenbarelse, som Jesus och Johannes här fingo vara med om, skänkte dem en oändlig kraft till trohet och uthållighet i Guds tjänst. Så blir varje Guds uppenbarelse för en människa något bärande och betydelsefullt, som lämnar kvar i själen en ljus strimma av Guds kärlek, som förlämnar uthållighet, tröst och hjälp i livets mörka stunder och i dess andliga strider.

Men det är ett ord i vår text, som varje barn bör gömma, ordet av Fadren till Jesus: "Denne är min älskade Son, i vilken jag funnit behag." Varje gosse och flicka måste försöka att så leva sitt barndoms- och ungdomsliv, att de kunna få ett liknande betyg av Herren i himmelen. "Huru skola vi komma därefter?" frågen I. Jo, genom att bli bedjande barn, som Jesus var. Genom bönen vinnes ett rent och heligt sinne och kraft till att avstå från det onda. Vidare genom att läsa och studera den heliga skrift. Så gjorde Jesus. Redan vid tolv års ålder förvånade han de judiske lärarna genom sina frågor och svar och genom den vishet, han hämtat ur profeternas skrifter. Dessutom bör du under dagarna se på Jesus och tänka på honom, ty därigenom vinner du uthållighet och seger i livets strider. *J. B. Gauffin.*

Brev från Kongo.

Kära unga vänner!

Herren välsigne eder!

En hel månad har åter gått, sedan vi sist skrevo hem, och våra vänner vänta väl att få höra något ifrån oss igen. Men det drar över en månad mellan varje gång postbåten går nu för tiden.

Så hade vi då på vår resa hunnit fram till Kongofloden. Den är här både djup och bred, alldeles som en riktigt långsträckt sjö med många holmar och öar.

En av dessa, Mateba, innehåller 10,000 hektar, och där finns en stor avelsstation för boskap. Det sades, att de nu ha omkring 5,000 nötkreatur där. Året runt gå dessa ute på bete i särskilda fläckar med sina tillsyningsmän. För nätterna drivas de in i stora inhägnader utan tak, och där sorterar man ut dem som skola säljas till slakt, flera tiotal för varje månad. Härifrån förses Boma, Matadi, med flera av de vitas kolonier med färskt kött för varje vecka.

Det är ett bolag, som äger det hela, och som först bildades för att åstadkomma tillverkning av palmolja och dylikt, och då började de också att för ro skull syssla med litet boskapsskötsel. Men oljeaffären lönade sig ej, då däremot boskapsaveln blev en väldig inkomstkälla.

Då jag 1903 i studiesyfte besökte ön, hade de även hästar, fast det ej lär ha lyckats lika bra med dem. Chefen lämnade mig en, då vi skulle göra en ridtur inåt ön, och en annan herre fick en annan. Självt hade han då ingen, utan han satte sig upp på min häst bakom ryggen på mig, ehuru han liksom jag var en rätt viktig person.

Vägen bar över ett stort, fullt gyttjeträsk. Där fingo vi stiga av och låta hästarna vada eller simma över, så att gyttjan gick dem nästan jäms med ryggen. Vi togo oss över i ett stort, fyrkantigt brädtråg, som ej kunde hålla sig självt upprätt, utan en svart man måste plumsa i på vardera sidan för att styra, så att tråget ej skulle stjalpa ur oss i den gråa vällingen. Men då vi voro lyckligt över, sutto vi upp igen på våra nedsmorda hästar och fortsatte färden i all gemytlighet.

Boskapens fiender där på ön äro mest tetsflugor och boa-ormar. Tetsflugorna fylla djurens magar med sitt yngel, så att de dö därav. Det är egentligen ett slags små gråa bromsar, som även genom

sina bett kunna överföra sjukdomar. De överföra t. ex. ofta sovsjukan på människor. Tetsflugan jämte febermyggorna ha nästan utrotat de infödda på ön, så att den är så gott som folktom. Till och med vaktare för boskapen måste anskaffas från fastlandet.

Vidare beräknades, att var femtionde kalv togs av någon boaorm, trots vaktarnas utrotningskrig mot dem. Men det är ena rysliga bestar dessa boa-ormar. Jag såg en gång ett skinn av en sådan vid Diadia, och det var fulla tio meter långt och bredare än en vanlig gängmatta.

Krokodilerna lura också på djuren, om de gå ned till floden, så att man vattnar dem hälst i mindre vatten på ön. Även dessa vidunder äro rysliga. Man kan få se dem ända till fem à sex meter långa ligga och sola sig med öppet gap på flodstranden. Käkarna se ut att vara närmare en meter långa och försedda med långa, spetsiga rovtänder, bland vilka vissa strandfåglar, som äro krokodilens vänner, få hållas för att plocka bort maskar och köttrester efter hans måltid. Ibland rör han sävligt på huvudet och spanar efter rov. Hotar någon fara, då dyker han hastigt ned i den djupa floden. Han är feg men också mycket lömsk, det har jag själv haft tillfälle att se. (Forts.)

Söndagsskolan i Krylbo.

Med fotografi.

Nästan uti varje nummer av den kära "Barnvännen" är det någon söndagsskola, som presenterar sig för oss. Det är mycket glädjande att på detta sätt få göra varandras bekantskap. Nu vill också Krylbo söndagsskola låta vår tidnings många läsare veta, att den finnes till.

Många av Barnvännens läsare och lärarinnor hava kanske hittills icke haft reda på att det fanns en plats med nam-

net Krylbo. Nu få ni emellertid även veta detta. Beträffande var någonstades i vårt land Krylbo är beläget, kan det vara nog att tala om, att det ligger alldeles utmed Dalälvens sköna strand, endast några få kilometer från den historiska "Brunnbäcks-stenen", som rests till minne av forna tiders strider, då "de jutar kördes i Brunnbäcks älv, så att vattnet dem porlade om", såsom det står i den gamla visan.

Om ni nu med tillhjälp av kartan —
hälst järnvägskartan — kunna finna ut
var köpingen Krylbo är belägen och ha
lust att besöka oss, så äro ni hjärtligt

inte alltför många komma på en gång.
ty då få ni inte plats. Vi äro nämligen
själva rätt många — omkring etthundra-
femtio barn.

KRYLBO SÖNDAGSSKOLA.

välkomna. Men kom då hälst en sön-
dagsmorgon kl. 9, då träffas vi i vårt
trivliga missionshus, där vi samlas till
vår gudstjänst. Jag hoppas dock, att

"Må Gud välsigna alla sina små, att de
i tidens växlingar bestå", önskar till
sist eder

Farbror Eklöf.

VINTERSPORT.

Vintersport.

Med teckning.

Nu så är det vinterväder,
lagom kallt och sol och snö!
På med varma vinterkläder,
skynda, innan det blir lö!
Ifrån backens topp vi skida,
och om näsan börjar svida,
gnida vi med snö, och se'n
åka vi på nytt igen!

Om vi runt i backen tumla,
skadar det oss ej ett grand!
Lär dig bara inte fumla,
färdig var med fot och hand,
så du håller rätta stråten,
glad och livad och beldten,
eljes ligger du nog snart
uti drivan, det är klart!

Och på långtur ut vi draga,
över fält och genom skog!
Björn och hare ska vi jaga,
och det är ett fastligt knog!
Upp- och nerför berg och backar!
Kinden rodnar, svetten lackar,
och den stackars nallefar
säkert lika strävsamt har!

Se'n så far vi hem till mamma
för att få oss litet mat,
och hon kommer, i detsamma
som vi syns, med fulla fat.
Aldrig har så gott det smakat,
allt, som mamma kokat, bakat,
stekt och gräddat till vårt bord,
aldrig så'n aptit blev spord!

Låt oss följas åt och pröva
skidorna ännu en gång!
Flitigt måste vi oss öva,
vinterdagen är ej lång!
Snart är åter kvällen inne,
då vi må med ödmjukt sinne
tacka för den dag, som gått
och den fröjd, vi njuta fått!

ELLA.

Fred.

Av Nora Thorstensen.

Under ett vårbesök av farbror Karl från Hedemarken kom man att tala om de tyska feriebarnen, som väntades till sommaren. Och farbror Karl tillfrågades, om han för sin del väntade något sådant barn.

"Nej, jag har alldeles nog med de norska bråkstakarna jag", sade han, "utan att jag behöver ta någon från ett annat land."

Farbror Karl skrattade, och de norska

bråkstakarna stodo själva och hörde på.

Men någon tid före sommarferierna skrev samme farbror Karl såsom postskriptum i ett affärsbrev:

"Jag är tvungen att överta två tyska feriebarn för arrendator Klasson, som genom misstag har fått fyra. Att somliga ska ha fyra och andra ingen, är ju ändå meningslöst."

"Bråkstakarna" läste postskriptum och sågo på varandra. Det var solklart, att tyskarna hade erövrat deras plats.

Vilka voro då "bråkstakarna?" Det var farbror Karls brorsöner, Emil och Ludvig och deras syster Ragna. Dessa tre hade de två sista somrarna levat ett fullkomligt fritt och obundet liv på farbror Karls stora lantgård. Farbror Karl var ungarbarn och tog det ej så noga med dressyren.

Litet dressyr hade annars icke varit ur vägen, det erkände farbror Karl själv. Ty bråkstakar voro de, och retade varandra gjorde de och slogos för den minsta sak.

Hemma var dressyren också måttlig, det erkände tant Hanna, som styrde huset, därför att en välskött affär upptog bägge föräldrarnas mesta tid. I verkligheten styrde tant Hanna huset tillsammans med bråkstakarna.

Nu var frågan: Vad skulle det bli av dessa bortskända bråkstakar, om farbror Karl i år tyckte, att han hade nog med tyskarna? —

Dagligen dryftades denna sak.

"Kanske han ber bara mig", sade Ludvig.

"Hå, hå, varför skulle han be dig mer än mig?"

"Än jag då?"

Så blåste det upp till träta var dag. Mor lovade skriva och fråga, men innan detta blev gjort, kom en inbjudan, som de hade all orsak att vara belåtna med.

"Jag gläder mig åt ferierna, så att jag kan få hjälp", skrev farbror Karl. "Jag tycker, att de här små tyskarna äro så stillsamma. De behöva få gossarna och Ragna till lekkamrater."

De som blevo glada, det var bråkstakarna. I år skulle de visa, att de kunde göra nytta. Ty alla tre kunde litet tyska.

De viktigaste orden blevo ögonblickligen genomgångna. Bröd hette Brot, mjölk hette Milch och smör — vad heter smör? — Ragna trodde, att det hette Butter. Men då kallade Ludvig henne smörbytta, Butter var engelska, menade han.

"Visst inte — ska vi slå vad?"

Slutet blev, att denna gång fingo bägge två rätt lika mycket. Så märkvärdigt var ordet smör.

Varje dag stod striden om ett nytt ord, till dess en dag tre strålande barnansikten stodo i kupéfönstret och sade adjö till tant Hanna. Det mesta var på tyska.

"Lebe wohl, liebe tante Hanna. Grösse Vater und Mutter. Wir kommen bald zurück."

Tant Hanna var icke styv i tyskan. Hon bara viftade — och ertappade sig med att, tycka, att hennes skyddslingar voro söta och kvicka — bara de kunde bli litet mindre stridslystna. Åh ja, det kom väl med åren.

Men nu ångade de i väg till farbror Karl.

På vägen grälade de om den bästa platsen vid fönstret, om de största smörgåsarna, om när de skulle äta karamellerna, som de fått till matsäck och om vad allt möjligt hette på tyska.

Ett voro de åtminstone eniga om, att "Guten Tag" skulle de börja med.

(Forts.)

Brevväxling med de små.

Prisuppgift N:r 13.

Charad.

Den ej vill redligt kämpa
att onda anlag dämpa
blir lätt mitt förstas slav.
Mitt andra i ditt hjärta
få både fröjd och smärta
förrän du läggs i grav.
Men stiger vatten i mitt hela,
kan helt visst det icke fela,
att skepp och skuta gå i kvav.

Prisuppgift N:r 14.

Gåta.

Jag bryggde mina safter i junisolens glöd,
när liv och hälsokrafter uti naturen sjöd.
Mig bryt och göm mig torkad allt intill
kulen höst,
så kan jag ge dig hälsa för huvud och för
bröst.

Prisuppgift N:r 15.

Räknegåta.

"Huru många ägg har du i din korg?"
frågade en fru en flicka från landet.
Hon svarade raskt: "Två tredjedelar av
dem är fem mer än hälften." Hur många
ägg hade hon?

Prisuppgift N:r 16.

Bibelgåta.

Om vilka två män berättas i gamla
testamentet, att de på olika tider frågat
samme främling efter hans namn och
ingendera fått något svar?

Prisuppgift N:r 17.

Charad.

När i rymden åskan går,
mitt första då du höra får.
Mitt andra emot sol och vind
kan skydda öga, skydda kind.
Mitt hela brukar nog vara
till både glädje och fara.

Prisuppgift N:r 18.

Bibelgåta.

Om vilken man berättas i bibeln att
han kunde komma till tron först då, när
en annan man blivit blind?

Bibelläsning.

eller vad står det i nästa söndags text?

Veckan 19—25 januari 1920.

M. 19. Matt. 5: 10. Guds barns sällhet.
T. 20. v. 1—2. Jesus samlar folket om-
kring sig.

O. 21. v. 3. Hans ord till de i anden fat-
tiga.

T. 22. v. 4. Hans ord till de bedrövade.

F. 23. v. 5—6. Hans ord till de saktmo-
diga och hungrande.

L. 24. v. 7—8. Orden till de barmhärtiga
och renhjärtade.

S. 25. v. 9—10. Orden till de fridstiftande
och förföljda.

Söndagsskoltext för den 25 januari.

3 sönd. e. trettondagen.

Guds barns sällhet.

Matt. 5: 1—10.

Minnesvers: Ps. 33: 12 a. Saligt är
det folk, vars Gud Herren är!

BARNAVÄNNEN 1920.

Trettiosjunde årgången.

432 sidor, omkring 150 illustrationer.

Redigeras av Anna och J. B. Gauffin under medverkan av flera barnavänner.
Innehåller en kort betraktelse över söndagsskolans texter, längre och kortare berättelser ur
livet och barnavärlden, från våra missionsfäll, från naturens värld, geografiska
uppsatser, biografier, hälsningar från söndagsskolor o. s. v.

Illustreras med fina, nya klichéer.

Kostar - - å postkontoren 2 kr., från Missionsförbundets exp. 1: 50 exemplaret, då minst 10
ex. rekvideras under en adress.

Gratis - - följer söndagsskolans textbok för 1920 samt ett sextonsidigt sommar- och ett jul-
nummer i färgtryck.

Vinsten - - tillfaller Svenska Missionsförbundets mission.

Beställes - - hos Svenska Missionsförbundets expedition, Stockholm.

Allt - - som rör tidningens innehåll, hälsning från söndagsskolorna med fotografier, manu-
skript, svar å prisuppgifterna m. m., sändes direkt till Redaktionen av Barnavännen.

Uppsala.

Uppsala i Januari 1920.

Redaktionen.